

PIŠETA IN UREJUJETA:

Lojze Košorok
in Pavla GrudenO SLOVENCIH IN
SLOVENŠČINI

(Nadaljevanje)

ajam spremni dopis:

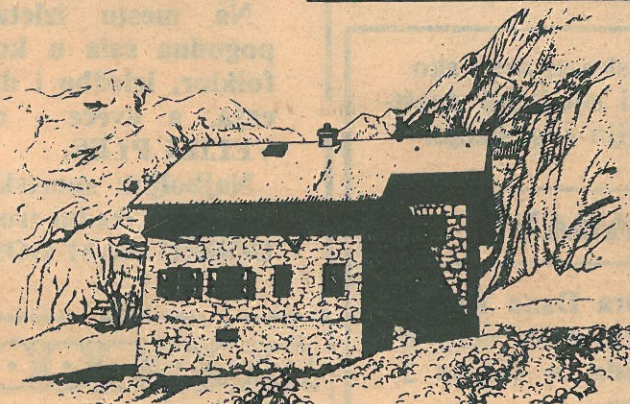
Kdo smo pravzaprav Slovenci? Ko sem še hodil v osnovno šolo so nas učili da smo potomci miroljubnih starih Slovanov, ki so živeli v "Zakarpattju", gojili poljedelstvo in čebelarstvo ter pili medico. To mitično zakarpattje omenja tudi g. Franc Jeza v svoji knjigi "Skandinavski izvor Slovencev," in zavrača trditve da so stari Slovani obstojali kot enoten narod. Že pred njim pa je dr. Grampovčan izdal knjigo v kateri navaja celo vrsto baskovskih besed ki tvorijo del slovenskega jezikovnega sklada. Najnovejša knjiga, ki je pravkar v tisku, delo g. Ivana Rebca in Antona Berlota pa dokazuje slovansko osnovo Etruščine in nas s tem postavlja v neposredno zvezo in sorodstvo s tem znamenitim, zagonečnim narodom. Vse te knjige so že in še bodo razburkale duhove ter dvignile veliko prahu. Čisto po nepotrebnem, a kaj moremo! Smo pač ljudje in vsako novo odkritje nas osvetli z drugega zornega kota spremeni naše čustveno ravnotežje in povzroči celo politične implikacije.

Če se pogledamo v katerikoli od navedenih treh študij, si moramo priznati da je v vsaki veliko resnice, nobena pa ne more popolnoma pojasniti izvora Slovencev in razvoja slovenščine. V vsako od teh knjig je vloženo ogromno truda. Ni mogoče dvomiti v iskreno prizadevanje avtorjev iskati izključno le zgodovinsko resnico, saj so v svoja dela vložili svoj čas in denar ter zaradi svojih izsledkov niso želi ničesar razen kopice križev in težav.

G. Ivan Rebec in g. Anton Berlot sta si prizadevala vzbuditi zanimanje za našo, v preteklosti precej izkrivljeno zgodovino in za svoje izsledke tudi v mednarodnih strokovnih akademskih krogih. Ker pa je zgodovina in jezik Etruščanov vroč kostanj na katerem se je opekla že marsikatera svetovna avtoriteta, se noben poklicni strokovnjak ne upa več posvetiti spornosti s tem problemom in človek dobi vtis da vsak čaka na drugega. Na njuno željo in v soglasju s Slovenskim akademskim društvom sem njuno odkritje posredoval prof. Treweeku iz Canberre, da bi on, kot eden najboljših etruskologov angleškega jezika, območja izrekel svoje mnenje. Profesor Treweek je pokazal veliko zanimanje in zadevo sedaj proučuje. Nav-

Professor A.P. Treweek,
John XXIII. College,
Canberra City.

Dear Professor Treweek,
Recently I received a letter from Mr. I. Rebec, who wrote also on behalf of Mr. Berlot. Both of them appreciate your interest in their

Dom Planika pod Triglavom

work very much.

As they are not proficient in English I have been asked to draw your attention to certain facts, as follows:
"Z. Mayani - almost at the same time of his publishing his work "Les Etrusques commencent à parler" - held an interview with the representative of the French revue "Lettres Francaises". He concluded his sensational, comprehensive explanation of discoveries about the Resenic language with the words: "Ca que m'a frappé, c'est la ressemblance qui existe entre l'Etrusque et les langues Slaves."

Mr. Berlot and Mr. Rebec ask themselves why Professor Z. Mayani did not pursue his great discovery.

Both of them further wish me to convey to you the following:

"Mr. Berlot's and my study, writes Mr. Rebec, of the disappeared Rasen nation and its culture is a genuine search for historical truth, which has been mistified with respect to this nation. It has nothing in common with discoveries, theories and theses, methods of reading, deciphering etc. of Mommsen, Cortsen, Z. Mayani, W. Deecke, F. Altheim etc. etc.

For my part I can not judge upon professional matter except in my field. Yet in long years of my professional career I learned that sometimes non-professional come up with very useful ideas. When our group designed one of the most modern clinics, some doctors were good assistants with respect to location

NOVICE IN ZANIMIVOSTI

V SLOVENIJI JE PETSTO
GORSKIH REŠEVALCEV

Dom v Kamniški Bistrici je bil v zadnjih dveh dneh oktobra gostitelj gorskih reševalcev, članov postaje GRS Ljubljana. V Kamniških gorah so obnovljali in dopolnjevali znanje iz letne reševalne tehnike. Vaje zimске reševalne tehnike so opravili že v aprilu na Kaninu in o tem, kako nujna je absolutna pripravljenost reševalcev, gorovi tudi dejstvo, da je ljudi, ki hodijo na planine in gore, vedno več. Neizkušenost, podcenjevanje terena ter precejevanje lastnih sposobnosti botrujejo vrsti nesrečam z različnim izidom.

BEGUNJE-Majhni svetovni proizvajalci smuči drug za drugim propadajo. Po nekaterih predvidevanjih bo čez pet, šest let na svetovnem tržišču smuči le še nekaj proizvajalcev, ki pa bodo vsak zase lahko letno

izdelali milijon parov smuči. Največja jugoslovanska tovarna smuči in smučarske opreme begunjski Elan, ki bo letos izdelala 360.000 parov smuči, namerava z investicijami v Begunjah, avstrijski Brnici pri Beljaku in tovarno v švedskem kraju Haparandi do 1980. leta izdelati letno do 800.000 parov smuči. Elan bo tako ponovno postal tretji največji svetovni izdelovalec smuči.

ČEDAD-Pripadniki slovenske narodnosti skupnosti v Italiji zadnje čase mnogo razpravljajo o globalni zakonski zaščiti, predvsem o poskusih zavreti razvoj v tej smeri in znova ločiti slovensko skupnost na Slovence v tržaški, goriški in videmski pokrajini. Zaradi tega so postavili skupno delegacijo Slovencev v Italiji, ki je že zaprosila za sprejem pri predsedniku vlade Andreottiju, predsedniku republike Pertiniju in pri državnih tajnikih vseh strank ustavnega loka. Delegacija bo zahtevala, da parlament čimprej odobri zaščitni zakon (enoten), ki mora veljati za vse Slovence v Italiji enako.

KAMNIK-V počastitev 85-letnice kamniškega planinskega društva je bila v Kamniku otvoritev razstave planinske fotografije znanega avtorja Jake Čopa z naslovom "Raj pod Triglavom". Otvoritev razstave so popestrile pevke "Solidarnosti" s pesmima o Triglavu. Številna, predvsem delovna praznovanja ob tem visokem jubileju, pa je društvo sklenilo s slavnostno akademijo, ki je bila 10. novembra v Kamniku.

BEOGRAD-Potni listi in vizumi jugoslovanskih državljanov bodo poslej veljali pet let in ne več dve leti kot doslej.

Podaljšanje veljavnosti potnih listov je ena najvažnejših novosti, ki se napoveduje z bližnjimi spremembami in dopolnitvami zakona o potnih dokumentih jugoslovanskih državljanov. S tem se jugoslovanska praksa izenačuje s tujo in prispeva k uresničenju določil sklepne listine konference o evropski varnosti in sodelovanju.

VELENJE-V Sloveniji se mudi delegacija prvih sekretarjev provinc Kitajske. Delegacija si je med drugim ogledala proizvodnjo v tovarni Gorenje ter se sešla na razgovoru s predstavniki Gorenja.

Voda kitajske delegacije je med drugim omenil, da pri njih poznajo Gorenje, njegov skokovit razvoj in dejstvo, da se izdalki Gorenje pojavljajo po vsem svetu.

"Ponudili smo, da bi na Kitajskem zgradili tovarno za proizvodnjo hladilnikov z letni zmogljivostjo pol milijona izdelkov. Naša želja pa je, da bi na Kitajskem nastopili s celotnim programom gospodinjstskih aparatov in tudi s televizorji," je dejal generalni direktor "Gorenja".

Kar po domače

Vsi vemo, da se družinsko življenje razpada. Tudi med nami Slovenci, kako je doma ne vem, ta kuga že pase po družinski sreči. Kjer delata oba zakonca, on običajno dela ponoči, ona čez dan. Doma se le "srečata" z listom na mizi polnim mavodil za kar naj bi ona ali on imela storiti; otroci pridejo iz šole, če jim je potrebna pomoč pri učenju mu jo naši starši dati ne morejo, saj nas je tu največ povprečnežev; zatečejo se v svojo sobo, sami se mučijo s predmetom, ki jim ne gre v glavo, in smatrajoc da starši "pač ničesar ne vedo", in sami tuhtajo tudi o svojih osebnih težavah. Če pa se otrok v takem slučaju zateče k staršem, je odgovor navadno ponižljiv. "Ne bodi vendar neumen. Še enkrat mi pridi s takim vprašanjem, boš tako dobil ..." In tako dalje. Namesto, da bi otrok dobil pravilno razlago in z blagimi besedami bil poučen zakaj tako, in zakaj ne drugače, je ozmerjan za v kar je zašel po nevednosti. Starši dovolijo, da njihovi otroci živijo v veri, da ko so bili mladi, niso nikdar ničesar napačnega storili. In se čudijo, ko so z otrokom izgubili kontakt.

Mož in žena, če sta oba utrujena, imata sočutje vsak samo za sebe, in če im eden ali drugi kaj slabega sporočiti, je takoj preprič v hiši. On ponižuje njo, da je neumna, trapasta ženska in obratno. Če to sliši otrok, izgubi še zadnjo trohico spoštovanja do staršev.

Mož ne prihaja rad domov z dela, ženi gde na živce ko ga vidi, ali obratno, otrok pa se komajle pokaže, kadar sedejo k mizi. In ker je to edina priložnost za družinski sestanek, ali vsak molče pospravi kar je na krožniku, ali pa se ulije ploha. Kjer je zraven še nezvestoba s strani zakoncev, ali pijanstvo, droge pri doraščajocih otrocih in vseh ploščah pretep, okrutna poniževanja in nepotrebna sumničenja, tam družina že ni več družina. Žive pač skupaj, drugega izhoda nimajo.

Tisti časi, ko so tri generacije živele v eni hiši, kjer so vsi skrbeli za skupno dobro, so minuli. Visoka industrializacija, urbanizacija, ki je napravila iz mest asfaltno žunglo in človeška mravljišča, a iz predmestij neljubeznjiva naselja, kamor se ljudje zatekajo le še k mizi, postelji in v kopalnico, in k takšnim "udobnostim", ki odjemajo človeku duha, posebno tistemu, ki ne teži po nadaljni izobrazbi, ampak je ostal v tisti dobi iz katere je prišel v tujo zemljo, so te posegle že tako globoko v človeško notranjost, da človek sam s zeboj ne zna več upravljati.

Razkraja se mu osebnost. V konfliktu s prehitrim napredovanjem civilizacije in njegovim nazadnjaštvom, ki ni nič drugega kot zaostalost, ker se pač ne trudi, da bi spremljal hitro se menjajoče situacije v ekonomsko socialnem razvoju družbe, se človek naslonjen na preteklost, ne zna spopasti s sedanjostjo, ker preskakuje čas brez razuma.

Tako iz ene negativnosti

beži v drugo. Družina se razpada. Starši ne znajo svetovati otroka, otrok staršev ne razume, ni več toplih čustvenih vezi, in celo tradicije, ki so nekdanj vezale družino v skupnost, umirajo. Velik vzrok temu je tudi primanjlovanje časa vsled lova na dolar, ker ljudje pač mislijo, da morajo imeti vse - celo tisto, kar jim ni potrebno. Nekdaj so starši skrbeli za stare starše, stari starši za vnuke, danes pa je tudi to propadlo. Ljubezen je šla iz družinskega življenja in z njo odšel sporazum. Danes stari starši hiraljo v domih za starce, otroke "negujejo" tujci, stari pa "negujejo" le še modo. Nedeljski skupni izleti so redki. Če pa so, otroci gredo na silo s starši, moški se oddvoje k moškimi, ženske k ženskam, zvečer gredo domov - navadno slabe volje. Družini ni več bodočnosti.

Ali je mogoče rešiti družinsko življenje? Odgovor je v temu, da mora družina začeti pozitivno delovati: intimitetnost, pogovori - ne prepričevanja, razumevanje in prijateljstvo, in predvsem zaupanje, to so tisti plameni, ki so žarišče družinskega življenja. Vsak član družine mora najprej postati odkritosrčen napram samemu sebi. Priznati si mora:

1. Priznavam, da sem sokriv preprič. 2. Moram kreniti v pozitivno smer, da bi rešil sebe in družinsko življenje. 3. Ne bom se samo kregal ampak tudi ljubeznjivost in pohvalo kjer je treba, bom izkazoval. 4. Pri reševanju težkega problema, ne bom obrnil hrbet celi zadevi, ampak se bom s težavo pozitivno spoprijel. 5. Izožibal se bom poniževalnega rananja in besed. 6. Osredotočil se bom na sedanjost in možnosti za skupno bodočnost in prenehal tuhtati o zgrešeni preteklosti, pa najsibo ta moja, ali kateregakoli člana družine. 7. Odpustil bom sebi in družini zmote, ki smo jih namenoma ali iz nevednosti storili, postal bom ljubeznjiv z dotikom, besedo, gesto, in dovolil bom svakemu članu družine, da si obdrži svojo identiteto. 8. Mož in žena pa naj bi se zavedla, da nista skupaj za medsebojno izkoriščanje, bodisi to v postelji ali pri gospodarstvu.

Upam, da sem našel najosnovnejše pogoje, ki so potrebni, da bi družinsko ognjišče spet toplo zažarelo. Euripides, grški pisatelj v 5. stoletju pred Kristusom je izjavil, da ni slajšega na svetu, kot vračati se z dela domov, kjer ga pričakuje sreča; Cicero, rimski državnik in govornik, v 1. stoletju po Kristusu je trdil, da ni lepšega od toplega družinskega ognjišča; George Santayana, filozof 20. stoletja pa je ugotovil, da je mojstrsko delo narave družina.

Ali bi ne poskusili, tisti, ki se vam družina razpada, kreniti na pot k družinski skupnosti, kajti biti osamljen na starost je grenko življenje. To vem ker že 15 let služim mnogim takim nesrečnikom, ki čakajo na smrt v popolni osamljenosti.

Pavla Gruden

TRIBINA ČITALACA

"O MUSLIMANIMA KAO NACIJI"

Pod ovim naslovom gospodin Sabit Hota (možemo ga zvati i drugom ako to želi), objavio je jedan dopis ili boje rečeno svoje lično pismo napisano u vrlo emotivnom tonu. Pismo sam slučajno pročitao i prva stvar koja mi je pala u oči da prebacuje "pojedini etnički listovima koji izlaze u Australiju da zadiru u nacionalne osjećaje", i kako on to kaže, "izvitoperavajući pravo činjenično stanje položaja muslimanske (napisano sa malom) nacionalnosti". Ne mogu se oteti od činjenice da je on u svome pismu direktno ciljao na Naše Novine i njegovog urednika a indirektno i na članove delegacije matice Bosne i Hercegovine.

Intervju koga je napravio urednik Naših Novina je jedan od najboljih ako ne i jedini koga je ijedan Jugoslovenski etnički list napravio. I to treba da pozdravimo. Kako sam urednik reče neka su pitanja izgledala provokativna ali su odgovori predstavnika matice B i H, iznjeli i objasnili mnoga pitanja koja su mnogim čitaocima bila nejasna. Međutim bilo je i pitanje Muslimanske nacionalnosti.

Informacije radi, za gospodina Hotu i svima koji kao i on misli, nikome ne smeta Muslimanska nacija, ali mnogima je riječ Musliman sinonim za religiju - islam. Ako pogledamo u Oksfordski riječnik onda ćemo vidjeti da je musliman particip od islama, pa vjerovatno znajući to predstavnika matice B i H je rekao da se musliman vjernik piše sa malim slovom, a Musliman u nacionalnom smislu sa velikim slovom.

Dalje gospodine Hota kažete da se priča da je Muslimanska nacija stvorena odlukom Centralnog Komiteta SKJ. To ni vi ni ja ne znamo. I engleski kralj Henrich VIII je dekretom stvorio anglikansku crkvu koja danas uživa veliku ugled. Pitanje zašto Muslimani nisu 1945 godine dobili nacionalnost kao i Makedonci prelazi okvire ovoga pisma. Dalje kažete "nije vam ništa dao". A mislite u novcu i na vas lično kao jedinku možda ste u pravu, a ako mislite slobodu i demokratiju u okviru Jugoslavije, mnogo se varate. Prelistajte samo istoriju od početka ovog vijeka, pročitajte golgotu Prvog i Drugog svjetskog rata, pa ćete vidjeti ko je gradio i donio slobodu koju Vi danas uživate. Niko vas ne posrbljava ili pohrvatuje a najmanje Naše Novine, niko vam ne uskraćuje ravnopravnost i slobodu vjero isповјести, bez obzira da li su vaši pra-pradjedovi bili Turci, Hrvati, Srbi ili neko drugi.

Dalje govorite o izvjesnim ljudima koji se "brinu o vama Muslimanima". Dalje im prebacujete da su napustili domovinu da bi se stavili u službu mračnih sila da budu protiv zemlje u kojoj su rođeni. (Mene lično ne interesuje zašto ste vi napustili svoju domovinu). Nije mi iz vašeg pisma jasno da

li je jedan od tih i urednik Naših Novina? koji je do sada vodio najdemokratskiji intervju i čiji su (nadam se) prijatelji predstavnici matice B i H. Po vašem aršinu i njih bi trebali strpati u korpu kao kolaborante mračnih sila, jer su eto odgovarali na pitanja Naših Novina.

Drago mi je da želite da se uključite u Australijski život i da ujedno manifestujete "vašu" (nadam se da ste mislili Jugoslavensku) kulturu i običaje. Tu ste za ravnopravnost. I ja sam, ali treba ponekad da pomislim i na ravnopravnost u mojoj staroj domovini koju često posjećujem.

Što se tiče postotka naroda i narodnosti bilo u Jugoslaviji, ili ma kojoj drugoj zemlji, to je svuda vrlo važna stvar koju nisam izmislio ni ja ni Naše Novine. Za društveno-političko-socijalno-ekonomski život bilo koje zemlje u svijetu popis stanovništva je i te kako važna činjenica, jer kako bi se ravnopravnost i reciprocitet sprovodili u jednom multinacionalnom društvu i životu ako se to nebi znalo.

Niko nije postavio pitanje (osim vas) da li Muslimani trebaju čitati latinicu ili ćirilicu. Za vašu informaciju kada sam prije rata pohađao tuzlansku gimnaziju više je muslimana pisalo ćirilicom nego latinicom. Urednik Naših Novina nije pitao hoće li takvi kao vi čitati ćirilicu, on je samo postavio pitanje ravnopravnosti ćirilice i latnicie, koja je i Saveznim i Republičkim Ustavima zagarantovana. A da li ćete vi gospodine Hota čitati Arapski ili Kineski to je vaša lična stvar i sloboda.

U emocionalnoj zahuktanosti na kraju kažete: "Nemojte nas prisiljavati kada imamo našu Muslimansku Naciju". Rečenica je nedovršena, jer nam niste objasnili ko i šta i zašto i gdje vas prisiljava???

Našim Novinama čestitam na sve većoj originalnosti i kvalitetu. Žao mi je samo što se ne može svuda da kupi.

Radivoje Tomanović,
BANKSTOWN N.S.W.

P.S. Čudi me da niste primjetili pismo g. Hote. Možda zaslužuje i oštiji odgovor ali to bi možda dovelo do polemike koja ako je previše emotivna ne bi bila zdrava. Ako mislite da je pismo dugačko dajem vam određene ruke da ga skratite. Bilo bi dobro da ga u cijelini štampate. Unaprijed hvala ukoliko se pojavi na stranicama Naših Novina.

Poštovani gosp. Tomanoviću,

I Vaše pismo, kao i druga, objavljujemo bez ikakvog skraćivanja (vjerovatno nije potrebno da uvijek naglašavamo da pisma čitalaca predstavljaju lični stav autora i da ćemo uvijek objavljivati priloge čitalaca ako

njihov sadržaj ne vređa nacionalne osjećaje i ne zadire u politiku koja je prerogativ samo izdavača lista).

Ako ne bi dali kratak komentar mogli bi se desiti da neki pomisle da se slažemo sa Vašim pismom ili sa tekstom kojeg je objavio Gosp. Hota.

U cijelom ovom kontekstu najmanje treba potencirati list Novo Doba koje je primilo tekst i objavilo - a zašto ne?

materija o kojoj pišete, gosp. Tomanoviću, je veoma složena i zahtijeva visok nivo obrazovanja onih koji o njoj pišu, zahtijeva, nadalje, i visok nivo društveno-političke svijesti čitalaca. Mnogi doseljenici koji čitaju ovaj list, i druge etničke listove, prije mnogo godina napustili su Jugoslaviju pa ne mogu tek tako na brzinu da shvate i prihvate niz društvenih i kvalitetnih promjena koje su se tamo desile i koje će se dešavati u jednom društvu kao što je ono koje je sada u Jugoslaviji.

Tekst Gosp. Hote smo pr-

očitali. Na njega nismo reagovali, niti bi to i sada činili da nije Vašeg pisma, jer smo smatrali nepotrebnim da reagujemo na jedan "emotivni ispad" osobe koja od "A" do "Z" nije zхватila suštinu onoga o čemu smo pisali i kako smo pisali.

Vjerujemo, gosp. Tomanoviću, da ćete se i Vi a i ostali čitaoci složiti sa nama da mi NISMO OSNOVNA ŠKOLA za pisanje i čitanje, pa ako neko nezna da pročita suštinu onoga što je napisano nije naša krivica. Očito, da je, kada je u pitanju afirmisanje Muslimana kao nacije, gosp. Hota "emitovao na pogrešnoj frekvenciji".

Iako će ličiti na hvalisanje, smatramo za potrebno da istaknemo, da su Naše Novine jedini list u iseljeničtvu koji je o Muslimanskoj naciji pisao isključivo na osnovu materijala koji su i poslužili za donošenje Ustavne odredbe o priznavanju ove nacije i koji su bazirani na naučnim činjenicama.

Albansko-jugoslovensko-australijsko kulturno prosvetno i socijalno društvo "Šota" za Viktoriju organizuje:

VELIKU ZABAVU

u čast 29-og novembra Dana Republike i 28-og novembra, dana nezavisnosti albanskog naroda, u subotu 2. decembra 1978. godine.

Zabava će se održati u prekrasnoj sali South Dandenong primary school Dandenong. Svira popularni orkestar narodnu i zabavnu muziku iz svih krajeva Jugoslavije.

Specijalitete sa roštilja priprema vlasnik restorana "KEŠAVA". Ahmet Čoče. Za Vaše bolje raspoloženje piće ponesite sa sobom.

Svi nam dobro došli
UPRAVA

medibank

Za sve informacije u vezi vašeg zdravstvenog osiguranja obratite se na vašem jeziku.

-BRANKI ŠILJANOVSKI-

Telefoni: 831-1358 i 831-1455 VIC.

MILOSAVLJEVIĆ MIODRAG
PONOŽEVIĆ JE S NAMA, POZNAT
SA ILINDENSKIM PIKNIKOM -
SPECIJALISTA ZA SVADBE I
ZABAVE ... OBUČAVA KLAVIRSKO
ILI DUGMETARKE HARMONIKE
KAO I POPRAVKE SVIH VRSTA ...
ZA SVA OBAVJEŠTENJA OBRATITE
SE VAŠEM - MIODRAGU NA TEL. 547-8515
OD 3 DO 9 POSLIJE PODNE ILI
NA ADRESU 3 ACOL COURT-
MULGRAVE.

ALADIN HEALTH STUDIO

Ženske osobe između 18 i 40 godina starosti ... Dva minuta od centra grada ... Obaveštenja na telefon 26-4968 od 12 do 8 uveče ... Pitajte za -ANITU- VIC

ISELJENIČKI IZLET

Povodom proslave 29. Novembra YUGAL uz saradnju sa brojnim iseljeničkim organizacijama organizuje 2. decembra

IZLET

na St. IVES SHOWGROUND, Mona Vale Rd. /oko 2 kilometra od centra St. Ives prema Mona Vale/

SPORTSKI PROGRAM:

Mali fudbal, rukomet, toni tenis, atletika za decu i dr.

KULTURNI PROGRAM:

- Izložba dječijih crteža,
- folklor
- nastup pevača narodnih i zabavnih pesama.

Mesto je veoma pogodno za spravljenje svih vrsta jela sa roštilja. Ukoliko želite možete poneti i svoju hranu, ili naručiti na licu mesta.

Alkoholna pića možete poneti sobom. Bezalkoholni napitci prodavće se u neograničenim količinama.

Na mestu izleta postoji veoma pogodna sala u kojoj će se održati folklor, izložba i druge vrste takmičenja, a uveče - od 7 do 12 sati VELIKI PLES.

Najboljim sportskim timovima biće podeljeni vredni trofeji.
DOBRO NAM DOŠLI,

YUGAL

Na tvome putu je zgaženi cijevt uveli

Jednom mi reče onako pametno svemu na ovom svijetu ima lijeka
A sad mi reci onako iskreno može li zgaženi cvijet početi život iz početka
Jednom mi reče pa to je život na našem putu sve se šareni dok smo veseli.
I reče još i to glupo je obazirati se koračajući zanosno ka novom cilju na nehaljno zgaženi cvijet uveli.
A ja sada kažem onako iz iskustva sve na ovom svijetu podleže istini i zabludi.
Istina je na tvome putu mirisni šareni cvijetovi padaju i dok se okreneš oni su zar ne-već uveli.
Zabluda je ako se nadaš da tvoje ruke koje su sada mlade neće jednom klonuti kao i onaj zgaženi cvijet, uveli.

Antunović Paja
Melbourne VIC.